

Sygnatura akt II AKa 156/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2022 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Cezariusz Baćkowski (spr.)

Sędziowie: SA Andrzej Kot

SA Piotr Kaczmarek

Protokolant: Daria Machnik

**przy udziale Waldemara Kawalca prokuratora Prokuratury (...) we W.
po rozpoznaniu dnia 17 listopada 2022 r.**

sprawy K. G. oskarżonego o czyny

**z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii
w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii**

i B. S. (1) oskarżonego o czyny

**z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 63
ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k.
przy zastosowaniu art. 12 § 1 k.k. i art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu
narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k. oraz art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu
narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k.**

oraz K. Z. (1) oskarżonego o czyny

**z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k.
w zw. z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11
§ 2 k.k. i art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.
12 § 1 k.k.**

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonych i prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 14 lutego 2022 r. sygn. akt III K 126/21

**I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego K. Z. (1) w punkcie I lit. a, zaś w stosunku do
oskarżonego K. G. w punkcie VI i ustala, że przedmiotem wewnątrzspółnotowego nabycia była
nadto znaczna ilość - 186,6027 grama substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, a ciężar
ziela konopi innych niż włókniste określa na 221,611 grama, i obniża orzeczone kary pozbawienia
wolności wobec:**

- K. Z. (1) do 3 (trzech) lat i miesiąca,

- K. G. do roku i 2 (dwóch) miesięcy uzupełniając podstawę wymiaru kary o przepis art. 60 § 2 i § 6 pkt 2 k.k.,

i stwierdza, że utraciły moc kary łączne orzeczone w punkcie III i VIII,

II. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego K. Z. (1) w punkcie 1 lit. b i opis czynu przypisanego uzupełnia o ustalenie, że posiadał także środek odurzający - 19,1673 grama ziela konopi innych niż włókniste,

III. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego K. Z. (1) w punkcie II, zaś w stosunku do oskarżonego B. S. (1) w punkcie XI i ustala, że K. Z. (1) dwudziestokrotnie odpłatnie udzielił B. S. (1) znaczną ilość środka odurzającego – ziela konopi innych niż włókniste, łącznie 1000 gram osiągając 21000 złotych korzyści majątkowej, a B. S. (1) tę znaczną ilość posiadał,

IV. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego K. Z. (1) w punkcie V i podwyższa do 21000 złotych orzeczoną przepadek równowartości osiągniętej korzyści majątkowej,

V. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego B. S. (1) w punkcie X i obniża do roku i miesiąca orzeczoną karę pozbawienia wolności stwierdzając, że utraciła moc kara łączna orzeczona w punkcie XIII,

VI. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

VII. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeka kary łączne wobec oskarżonych:

- K. Z. (1) 3 (trzech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności obejmującą kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach II zaskarżonego wyroku i I niniejszego wyroku, zaliczając na jej poczet na podstawie art. 63 § 1 k.k. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 8 października 2020 r. godz. 14.45 do 22 marca 2021 r. godz. 15.57

- K. G. roku i 6 (sześciu) miesięcy obejmującą kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie VII zaskarżonego wyroku oraz punkcie I niniejszego wyroku, zaliczając na jej poczet na podstawie art. 63 § 1 k.k. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 22 grudnia 2020 r. godz. 14.45 do 28 stycznia 2021 r. godz. 12.00

- B. S. (1) roku i 6 (sześciu) miesięcy obejmującą kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach XI, XII zaskarżonego wyroku i V niniejszego wyroku zaliczając na jej poczet na podstawie art. 63 § 1 k.k. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 16 listopada 2020 r. godz. 20.40 do 24 lutego 2021 r. godz. 14.08,

VIII. na podstawie art. 71 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonego K. G. umieszczenie w podmiocie leczniczym przed wykonaniem kary łącznej pozbawienia wolności,

IX. zasądza koszty sądowe postępowania odwoławczego od oskarżonych:

- K. Z. (1) 2406,3 złotych w tym opłatę za obie instancje,

- K. G. 906,3 złotych w tym opłatę za obie instancje,

- B. S. (1) 1206,3 złotych w tym opłatę za obie instancje.

UZASADNIENIE

K. Z. (1) został oskarżony o to, że:

1) W okresie od bliżej nieokreślonego dnia września 2020 r. do 8 października 2020 r. wbrew przepisom ustawy, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środka odurzającego w postaci ziela konopi indyjskiej innej niż włóknista, tj. marihuany w ilości 221,611 grama oraz znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości 186,6027 grama, który to środek odurzający i substancję psychotropową przemieścił w bliżej nieokreślonym miejscu przez granicę państwową z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej – Królestwa Niderlandów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nadto wbrew przepisom ustawy w okresie od bliżej nieokreślonego dnia września 2020 r. do dnia 8 października 2020 r. w Z. posiadał część nabytego uprzednio w ww. sposób środka odurzającego w znacznej ilości 19,1673 grama ziela konopi indyjskich innej niż włókniste, tj. marihuany, zaś w okresie od bliżej nieokreślonego dnia września 2020 r. do 8 października 2020 r. w Z., a także w Ż. działając w tym zakresie wspólnie i w porozumieniu z K. G., po przekazaniu mu w Ż. do przechowania substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, w ramach współposiadania z ww., posiadał nabytą uprzednio w ww. sposób substancję psychotropową w znacznej ilości w postaci 186,6027 grama amfetaminy,

tj. o przestępstwo z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomani w zw. z art. 12 §1 k.k. w zw. z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 §2 k.k.,

2) W okresie od bliżej nieokreślonego dnia listopada 2019 r. do września 2020 r. w Z., wbrew przepisom ustawy, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej co najmniej dwudziestokrotnie odpłatnie udzielił B. S. (1), każdorazowo nie mniej niż 50 ram środka odurzającego w postaci ziela konopi indyjskich innej niż włókniste – marihuany, przy przyjęciu ceny co najmniej 21 zł za gram środka odurzającego, osiągając korzyść majątkową w kwocie 21.000 zł,

tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 §1 k.k.

K. G. zarzucono, że:

3) W okresie od bliżej nieokreślonego dnia września 2020 r. do 8 października 2020 r. wbrew przepisom ustawy, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, poprzez współdziałanie w zakresie ukrycia środków odurzających i substancji psychotropowej w pojeździe, a także pełnienie roli zastępczego kierowcy pojazdu udzielił pomocy K. Z. (1) w zamiarze, aby ten dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środka odurzającego w postaci ziela konopi indyjskiej innej niż włóknista, tj. marihuany w ilości 221,611 grama oraz znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości 186,6027 grama, ułatwiając tym samym popełnienie tego czynu zabronionego, a który to ww. środek odurzający i substancję psychotropową K. Z. (1) przemieścił w bliżej nieokreślonym miejscu przez granicę państwową z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej – Królestwa Niderlandów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

tj. o przestępstwo z art. 18 §3 k.k. w zw. z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 §1 k.k.

4) Wbrew przepisom ustawy w okresie od bliżej nieokreślonego dnia września 2020 r. do 8 października 2020 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z K. Z. (1) po przekazaniu mu do przechowania substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, w ramach współposiadania z w/w, posiadał nabytą uprzednio w w/w sposób substancję psychotropową w znacznej ilości w postaci 186,6027 gram amfetaminy,

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

B. S. (1) został oskarżony o to, że:

5) W okresie od bliżej nieokreślonego dnia lipca 2020 r. do 16 listopada 2020 r. w T. i S. wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu zebrania i zasuszenia uprawiał co najmniej trzy rośliny konopi innych niż włókniste, która to uprawa mogła dostarczyć znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste, a następnie z części tych roślin poprzez zbiór, suszenie i rozdrabnianie ziela konopi innych niż włókniste wytwarzał środek odurzający z znacznej ilości nie mniejszej niż 79,45 grama ziela konopi indyjskich innych niż włókniste, tj. suszu marihuany nadto posiadając tym samym wbrew przepisom ustawy w znacznej ilości środek odurzający w dniu 16 listopada 2020 r. w T. i O. – łącznie 79,45 grama marihuany,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 63 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 §2 k.k. przy zastosowaniu art. 12 §1 k.k.

6) W okresie od bliżej nieokreślonego dnia listopada 2019 r. do września 2020 r. w Z., wbrew przepisom ustawy, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru poprzez co najmniej dwudziestokrotne dokonanie od K. Z. (1) zakupu każdorazowo w ilości nie mniejszej niż 50 gram ziela konopi innych niż włókniste posiadał każdorazowo w znacznej ilości środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste, tj. marihuany,

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 §1 k.k.

7) W okresie od bliżej nieokreślonego dnia listopada 2019 r. do 16 listopada 2020 r. w T., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, trzykrotnie odpłatnie udzielił J. H. środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste, tj. marihuany – każdorazowo w ilości 10 gram, osiągając korzyść majątkową w kwocie 1200 zł, **tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 §1 k.k.**

Sąd Okręgowy w Opolu wyrokiem z 14 lutego 2022 r., sygn. akt III K 126/21:

I. Uznał **K. Z. (1)** w miejsce czynu opisanego w punkcie 1 części wstępnej wyroku za winnego tego, że:

a.) W okresie od bliżej nieokreślonego dnia września 2020 r. do 8 października 2020 r. wbrew przepisom ustawy, dwukrotnie, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu z K. G. dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środka odurzającego w postaci ziela konopi indyjskiej innej niż włóknista, tj. marihuany w łącznej ilości 246,611 grama, którą przemieścił samochodem w bliżej nieokreślonym miejscu przez granicę państwową z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej – Królestwa Niderlandów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, to jest przestępstwa z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 3 lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 200 (dwustu) stawek dziennych każda w kwocie po 50 (pięćdziesiąt) złotych;

b.) w okresie od bliżej nieokreślonego dnia września 2020 r. do dnia 8 października 2020 r. w Z. i w Ź. posiadał oraz współposiadał, działając w tym zakresie wspólnie i w porozumieniu z K. G., znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci 186,6027 grama amfetaminy, to jest przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Uznał **K. Z. (1)** za winnego czynu opisanego w punkcie 2 części wstępnej wyroku z tą zmianą w opisie, iż przyjął, że co najmniej czterokrotnie udzielił odpłatnie B. S. (1) środka odurzającego w postaci ziela konopi indyjskich innych niż włókniste – marihuany, każdorazowo w ilości po 100 gramów, w łącznej ilości 400 gramów, przy przyjęciu ceny co najmniej 21 zł za gram środka odurzającego, osiągając korzyść majątkową w kwocie 8400 zł, to jest przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 §1 k.k. i za to na podstawie

art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

III. Na podstawie art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone kary pozbawienia wolności i wymierzył K. Z. (1) karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności.

IV. Na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec K. Z. (1) nawiązkę na rzecz Stowarzyszenia (...) Zakład Opieki Zdrowotnej (...) Ośrodek (...) w Z. w kwocie 8.000 (osiem tysięcy) złotych.

V. Na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec K. Z. (1) w związku z czynem przypisanym w punkcie II wyroku przepadek równowartości korzyści majątkowej, którą uzyskał z popełnionego przestępstwa w wysokości 8.400 (osiem tysięcy czterysta) zł.

VI. Uznał **K. G.** w miejsce czynu opisanego w pkt. 3 części wstępnej wyroku za winnego tego, że w okresie od bliżej nieokreślonego dnia września 2020 r. do 8 października 2020 r. wbrew przepisom ustawy, dwukrotnie, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu z K. Z. (1) dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środka odurzającego w postaci ziela konopi indyjskiej innej niż włóknista, tj. marihuany w łącznej ilości 246,611 grama, którą przemieścił samochodem w bliżej nieokreślonym miejscu przez granicę państwową z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej – Królestwa Niderlandów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, to jest przestępstwa z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomani w zw. z art. 12 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych każda w kwocie po 20 (dwadzieścia) złotych;

VII. Uznał K. G. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. 4 części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

VIII. Na podstawie art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone kary pozbawienia wolności i wymierza K. G. karę łączną 3 (trzech) lat i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności.

IX. Na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec K. G. nawiązkę na rzecz Stowarzyszenia (...) Zakład Opieki Zdrowotnej (...) Ośrodek (...) w Z. w kwocie 2.000 (dwóch tysięcy) złotych.

X. Uznał **B. S. (1)** w miejsce czynu opisanego w punkcie 5 części wstępnej wyroku za winnego popełnienia czynu polegającego na tym, iż w okresie od bliżej nieokreślonego dnia lipca 2020 r. do 16 listopada 2020 r. w T. i S., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu zebrania i zasuszenia uprawiał co najmniej trzy rośliny konopi innych niż włókniste, która to uprawa mogła dostarczyć znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste, a następnie z części tych roślin poprzez zbiór, suszenie i rozdrabnianie wytworzył środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste tj. suszu marihuany w znacznej ilości, nie mniejszej niż 79,45 grama i przestępstwo to kwalifikuje z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 63 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 §2 k.k. przy zast. art. 12 §1 k.k. i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 §3 k.k. i w oparciu o art. 60 §2 i §6 pkt 2 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych każda w kwocie po 30 (trzydzieści) złotych;

XI. Uznał B. S. (1) w miejsce czynu opisanego w punkcie 6 części wstępnej wyroku za winnego tego, że w okresie od bliżej nieokreślonego dnia listopada 2019 r. do września 2020 r. w Z., wbrew przepisom ustawy, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru posiadał łącznie znaczną ilość to jest 400 gramów środka

odurzającego w postaci ziela konopi indyjskich innych niż włókniste, który zakupił od K. Z. (1) podczas co najmniej czterech transakcji, w czasie których każdorazowo dokonywał zakupu znacznej ilości to jest po 100 gramów tego środka to jest przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 §1 k.k. i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

XII. Uznał B. S. (1) za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie 7 części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 59 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

XIII. Na podstawie art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone kary pozbawienia wolności i wymierzył B. S. (1) karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

XIV. Na podstawie art. 71 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec B. S. (1) umieszczenie go w podmiocie leczniczym przed wykonaniem łącznej kary pozbawienia wolności.

XV. Na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec B. S. (1) w związku z czynem przypisanym w punkcie XII wyroku przepadek równowartości korzyści majątkowej, którą uzyskał z popełnionego przestępstwa w wysokości 1.200 (jeden tysiąc dwieście) zł.

XVI. Na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec B. S. (1) nawiązkę na rzecz Stowarzyszenia (...) Zakład Opieki Zdrowotnej (...) Ośrodek (...) w Z. w kwocie 3.000 (trzech tysięcy) złotych.

XVII. Na podstawie art. 70 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek dowodów rzeczowych ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr:

- nr V/77/21/P pod pozycjami 2-5, poz. drz 584-587/21 (k. 1028),
- nr VI/531/21/N pod pozycjami 5-8 (k. 1029), poz. drz 580/21,
- nr VIII/78/21/P pod pozycją 6-8 (k. 1031), poz. drz 588-590/21,
- nr IX/79/21/P pod pozycjami 9-10 (k. 1032), poz. drz 591-592/21,
- nr VII/535/21/N pod pozycjami 9-11 (k. 1033), poz. drz 580/21,
- nr XI/80/21/P pod pozycjami 11-14 (k. 1036), poz. drz 593-596/21.

XVIII. Na podstawie art. 70 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek dowodów rzeczowych w postaci substancji psychotropowych zabezpieczonych w miejscu zamieszkania K. G., a zapisanych pod pozycjami 12-18 wykazu dowodów rzeczowych nr X/537/21/N (k. 1035), poz. drz 581-582, 597/21.

XIX. Na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonym:

- K. Z. (1) na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 8 października 2020 roku godz. 14:45 do dnia 22 marca 2021 roku, godz. 15:57;
- K. G. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 8 października 2020 roku godz. 14:45 do dnia 28 stycznia 2021r. godz. 12:00,
- B. S. (1) na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 16 listopada 2020r. godz. 20:40 do dnia 24 lutego 2021r. godz.14:08,

XX. Zasadził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. G. kwotę 1.107 (jeden tysiąc sto siedem) złotych wraz z podatkiem VAT tytułem udzielonej oskarżonemu K. G. obrony z urzędu w postępowaniu sądowym oraz przygotowawczym,

XXI. Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 633 k.p.k. i art. 2 i 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasadził na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych:

- K. Z. (1) kwotę 2.400 (dwa tysiące czterysta) złotych tytułem opłaty od kar,
- K. G. kwotę 1.000 (jeden tysiąc) złotych tytułem opłaty od kar,
- B. S. (1) kwotę 1.300 (jeden tysiąc trzysta) złotych tytułem opłaty od kar,

oraz obciążył w/w oskarżonych przypadającymi nań wydatkami poniesionymi przez Skarb Państwa od wszczęcia postępowania.

Apelacje od tego wyroku wnieśli prokurator oraz oskarżeni K. Z. (1), K. G. i B. S. (1) za pośrednictwem obrońców.

Prokurator zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść wszystkich oskarżonych i zarzucił:

1) obrazę przepisu prawa materialnego w postaci art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez wyrażenie błędnego poglądu, iż posiadanie w miejscu zamieszkania w dniu 8 października 2020 r. przez oskarżonego K. Z. (1) środka odurzającego w postaci marihuany stanowiącej przedmiot nabycia wewnątrzspółnotowego w miesiącu wrześniu 2020 r. stanowi czyn współukarany, co doprowadziło w konsekwencji do przyjęcia pomijalnego zbiegu przestępstw, podczas gdy dokonanie nabycia marihuany we wrześniu 2020 r. ujawnionej w mieszkaniu oskarżonego w dniu 8 października czyni uprawnioną konstatację, iż w analizowanej sytuacji brak w/w zakresie zarówno więzi sytuacyjnej jak również bliskości czasowej, co w konsekwencji uzasadnia dokonanie oceny wzmiankowanego zachowania jako wypełniającego znamion pozostających z biegu realnym przestępstw z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

2) mający wpływ na treść orzeczenia – błąd w ustaleniach faktycznych polegający na nieprawidłowej ocenie zgromadzonego materiału dowodowego poprzez przyjęcie, iż amfetamina ujawniona w znacznej ilości 186,6027 grama w miejscu zamieszkania K. G. w Ż., wbrew pierwotnym wyjaśnieniom oskarżonego K. Z. (1) z dnia 9 października 2020 r. podtrzymanych przed Sądem w dniu 10 października 2020 r., a nadto wyjaśnieniom K. G. złożonym w obecności obrońcy w dniu 21 grudnia 2020 r., nie stanowiła przedmiotu uprzedniego wewnątrzspółnotowego nabycia wskutek przemieszczenia jej z terenu Królestwa Niderlandów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mimo jednoczesnego zanegowania wyjaśnień oskarżonego K. Z. (1) wielokrotnie poddającego modyfikacji przedstawiane wersje, uzależniane od wiedzy pozyskiwanej na kolejnych etapach postępowania i wykluczenia by do pozyskania amfetaminy doszło w miejscowości L., co w konsekwencji umożliwia dokonanie ustaleń wskazujących na dokonanie wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy.

3) błąd w ustaleniach faktycznych, posiadający wpływ na treść orzeczenia, a polegający na przyjęciu, iż oskarżony K. Z. (1) dokonała odpłatnego udzielenia środka odurzającego w postaci marihuany B. S. (1) co najmniej cztery razy, każdorazowo po 100 gram za łączną kwotę 8400 zł, i zanegowaniu wskazań dotyczących co najmniej dwudziestokrotnego udzielenia w/w środka odurzającego w łącznej ilości co najmniej 1 kg za kwotę 21.000 zł, mimo jednoczesnego ustalenia braku wiarygodności wyjaśnień oskarżonego K. Z. (1) wielokrotnie dokonującego modyfikacji przedstawianych wersji wydarzeń uzależnionej od zakresu przedstawionego materiału dowodowego, a nadto dokonującego uprzednio także sam fakt odpłatnego udzielania marihuany innym osobom, przy jednoczesnym zanegowaniu wiarygodności konsekwentnych wyjaśnień B. S. (1) wobec uznania, iż oskarżony nie mógł zużyć na własne potrzeby znacznej części nabytego środka odurzającego, mimo jednoczesnego, bezspornego ustalenia przez Sąd uzależnienia w/w od środków narkotycznych.

4) błąd w ustaleniach faktycznych, posiadający wpływ na treść orzeczenia, a polegający na przyjęciu, iż oskarżeni K. Z. (1) i K. G. dokonali wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środka odurzającego w postaci marihuany w łącznej ilości 246,611 grama, podczas gdy ilość suszu marihuany ujawnionej w pojeździe jakim w dniu 8 października 2020 r. poruszali się oskarżeni, tj. 196,611 grama, a wobec ujawnienia w miejscu zamieszkania K. Z. (1) 19,1673 grama marihuany stanowiącej pozostałość z dokonania uprzedniego wewnątrzspółnotowego nabycia 25 gram marihuany, pozwala to na wskazanie, iż oskarżeni dokonali przemieszczenia z terenu Królestwa Niderlandów na teren Rzeczypospolitej Polskiej środka odurzającego w postaci suszu marihuany w znacznej ilości wskazanej w zarzucie aktu oskarżenia, tj. 221,611 grama.

5) rażąco niewspółmierność kar jednostkowych wymierzonych oskarżonemu K. Z. (1) za czyny określone w pkt 1 i 2 wyroku przy nienależytym uwzględnieniu, również w ramach przyjętego opisu czynów, bardzo wysokiego stopnia zawinienia po stronie oskarżonego podejmującego działanie z pełnym rozeznaniem, przy dokonaniu uprzedniego planowania i metodycznej wręcz organizacji zachowań zmierzających do dokonania czynu zabronionego związanej z organizacją transportu środków narkotycznych z terenu Holandii, nadto uprzedniej karalności za przestępstwo podobne związane z odpłatnym udzielaniem środka odurzającego, a nadto bardzo wysokiej szkodliwości społecznej zachowania oskarżonego działającego z chęci zysku, jak również podejmującego działania związane z odpłatnym udzieleniem środka odurzającego godzące w szczególnie istotne dobro w postaci zdrowia i życia ludzkiego, oraz rażąco niewspółmierność kary łącznej wymierzonej przy zastosowaniu zasady asperacji, podczas gdy aspekt temporalny dotyczących czynów przypisanych oskarżonemu wbrew wskazaniom Sądu cechuje się znaczna rozbieżnością.

6) rażąco niewspółmierność kary jednostkowej wymierzonej oskarżonemu K. G. za czyn określony w pkt VII wyroku kwalifikowany przy zast. art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzonej w minimalnej wysokości, w sytuacji znacznego stopnia zawinienia oskarżonego, działającego z pełną świadomością bezprawności zachowania, odnoszącego się do bardzo dużej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, a nadto rażąco niewspółmierność kary łącznej wymierzonej oskarżonemu K. G., przy niezasadnym zastosowaniu zasady asperacji w dolnej granicy tożsamej niemal z zasadą absorpcji przy jednoczesnym faktycznym zanegowaniu przez Sąd ścisłego związku czynów zarzuconych oskarżonemu.

7) rażąco niewspółmierność kar jednostkowych wymierzonych B. S. (1) za czyny określone w pkt 5, 6 i 7 wyroku przy nienależytym uwzględnieniu, w ramach przyjętego opisu czynów, bardzo wysokiego stopnia zawinienia po stronie oskarżonego dokonującego wytworzenia znacznej ilości środka odurzającego wskutek długofalowego zachowania poprzedzonego planowaniem, działania w tym zakresie z pełnym rozeznaniem, jak również szkodliwości społecznej podejmowanych zachowań godzących w jedno z najważniejszych dóbr w postaci zdrowia ludzkiego prowadzących do niezasadnego, nadzwyczajnego złagodzenia wymiaru kary w odniesieniu do czynu określonego w pkt 5 aktu oskarżenia oraz rażąco niewspółmierność kary łącznej wymierzonej przy niezasadnym zastosowaniu zasady absorpcji i braku uwzględnienia odmiennej charakterystyki zachowań objętych stawianymi zarzutami w aspekcie przedmiotowym.

Podnosząc powyższe zarzuty, wniósł o:

1) dokonanie zmiany wyroku poprzez uznanie oskarżonego K. Z. (1) za winnego czynu kwalifikowanego przy zastosowaniu art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w kształcie objętym zarzutem aktu oskarżenia i wymierzenie za czyn określony w pkt I wyroku kary lat pozbawienia wolności i kary grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych przy określeniu wysokości 1 stawki w kwocie 50 zł.

2) dokonanie zmiany wyroku poprzez uznanie oskarżonego K. Z. (1) za winnego czynu określonego w pkt II wyroku i kwalifikowanego przy zastosowaniu art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w kształcie objętym zarzutem aktu oskarżenia i wymierzenie za czyn określony w pkt 2) kary 2 lat pozbawienia wolności i orzeczenie przepadku kwoty 21.000 zł jako kwoty uzyskanej z popełnienia przestępstwa.

3) wymierzenie oskarżonemu K. Z. (1) kary łącznej 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za zbiegające się przestępstwa.

4) dokonanie zmiany wyroku w zakresie określonym w pkt VI i uznanie, iż znaczna ilość amfetaminy w postaci 186,6027 grama stanowiła przedmiot wewnątrzspółnotowego nabycia w ramach czynu przypisanego oskarżonemu K. G., a w konsekwencji dokonanie kwalifikacji tego czynu przy zastosowaniu art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 62 ust. 2 ustawy z 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k.

5) dokonanie zmiany wyroku w zakresie określonym w pkt VII i VIII i wymierzenie oskarżonemu K. G. za czyn określony punktem VII kary roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

6) dokonanie zmiany opisu czynu skazanego w pkt XI wyroku przypisanego B. S. (1), a kwalifikowanego z zastosowaniem art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w kształcie objętym zarzutem aktu oskarżenia i wymierzenie oskarżonemu za ten czyn kary roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

7) dokonanie zmiany wyroku w zakresie oznaczonym w pkt X i XII wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu B. S. (1) za przypisane mu czynu odpowiednio – kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych przy określeniu wysokości 1 stawki na kwotę 30 zł oraz roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności przy orzeczeniu przepadku kwoty 1200 zł uzyskanej z popełnienia czynu zabronionego.

8) dokonanie zmiany wyroku w zakresie oznaczonym pkt XIII poprzez wymierzenie B. S. (1) kary łącznej w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Obrońca oskarżonego K. Z. (1) zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i zarzucił: rażąco niewspółmierność kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu za przypisane mu przestępstwa wynikającą z nieuwzględnienia w należyty sposób dyrektyw sądowego wymiaru kary, przyznanie się oskarżonego i wyrażenie szczerzej skruchy, stopnia jego winy, a także nadmiernego uwzględnienia wymogów wynikających z zasady prewencji ogólnej które to okoliczności Sąd dostrzegł jednak nie uwzględnił ich w należyty sposób i nie nadał im właściwego znaczenia zgodnie z wymogami wynikającymi z zasady prewencji szczególnej co doprowadziło do wymierzenia oskarżonemu kary nadmiernie surowej.

Podnosząc powyższy zarzut, apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu K. Z. (1) kary w wysokości dolnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianego za każde przestępstwo i w konsekwencji wymierzenie kary łącznej przy zastosowaniu zasady absorpcji.

Obrońca oskarżonego K. G. także zaskarżył wyrok w zakresie kary i zarzucił: błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść polegający na uznaniu, że w zakresie wymiaru kary wobec oskarżonego nie zachodzą szczególne okoliczności uzasadniające nadzwyczajne złagodzenie kary i wymierzenie jej w wysokości 3 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności, podczas gdy ujawnione w sprawie okoliczności przemawiające na korzyść oskarżonego w postaci: jego roli w popełnieniu przestępstwa, popełnienia przestępstwa pod wpływem oskarżonego K. Z. (1), postawy procesowej oskarżonego, a także zachowania po popełnieniu przestępstwa tj. podjęcia terapii uzależnień, wyrażenia skruchy za popełnione czynu, pozytywnej opinii w miejscu zamieszkania prawidłowo ocenione, winny prowadzić do wniosku, iż cele zapobiegawcze i wychowawcze zostałyby spełnione w wypadku wymierzenia łagodniejszej kary pozbawienia wolności, a jednocześnie uzasadniały zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary na podstawie art. 60 § 2 k.k.

Podnosząc powyższy zarzut, apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary roku i jednego miesiąca pozbawienia wolności w oparciu o art. 60 § 2 k.k. w zw. z art. 60 § 6 pkt 2 k.k.

Podobnie obrońca oskarżonego B. S. (1) zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i środku karnym zarzucając:

1) rażąco niewspółmierność orzeczonej względem oskarżonego kary oraz środków karnych:

a) w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu w pkt X części wstępnej wyroku – kary 2 lat pozbawienia wolności – podczas gdy w ocenie obrony, dla osiągnięcia celów sankcji karnej wystarczające pozostawałoby orzeczenie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności (przy zastosowaniu instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary) w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, przewidzianego w art. 60 § 6 pkt 2 k.k., jak też kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych w wysokości 20 zł stawka;

b) w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu w pkt XI oraz XII części wstępnej wyroku – poprzez brak zastosowania instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary, w sytuacji kiedy ze względu na postawę sprawcy w tym ujawnienie wobec organów ścigania istotnych informacji nt. popełnionych czynów jak też innych przestępstw, okoliczności ich popełnienia oraz osób w nich uczestniczących, wymierzona przez Sąd kara pozostaje niewspółmiernie wysoka.

c) w zakresie orzeczonej nawiązki na rzecz Stowarzyszenia (...) Zakład Opieki Zdrowotnej (...) Ośrodek (...) w Z. w kwocie 3000 zł, w sytuacji kiedy wystarczająca dla spełnienia celów kary, mając na uwadze głębokie uzależnienie oskarżonego od środków odurzających oraz podjęta terapię, byłaby kwota 1000 zł.

Podnosząc powyższe zarzuty, apelujący wniósł o : zmianę zaskarżonego wyroku w części orzeczenia o karze i środkach karnych i:

- zastosowanie instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary w stosunku do wszystkich czynów przypisanych oskarżonemu, a następnie orzeczenie najniższego wymiaru kary za każdy z przypisanych oskarżonemu czynów oraz wymierzenie oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wolności przy zastosowaniu przewidzianej obecnie obowiązującymi przepisami prawa zasadzie absorpcji;

- orzeczenie względem oskarżonego nawiązki na rzecz Stowarzyszenia (...) z Z. w wysokości 1000 zł.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna, gdy kwestionuje przyjęcie, że posiadanie przez K. Z. (1) ziela konopi innych niż włókniste stanowi współukarany czyn następczy w stosunku do jego wewnątrzspółnotowego nabycia oraz ustalenia faktyczne będące wynikiem wadliwej oceny wyjaśnień K. Z. (1), K. G. i B. S. (1). Zasadne były też apelacje obrońców oskarżonych podnoszące rażąco niewspółmierność orzeczonych kar pozbawienia wolności, a w konsekwencji nie zasługiwała na uwzględnienie apelacja prokuratora podnosząca ich rażąco łagodność.

1. Rację ma prokurator wskazując na niekonsekwencję i nielogiczność oceny wyjaśnień K. Z. (1) (k. 1237-1238, 47-50, 415-417, 420-421, 841-843) w zakresie pochodzenia amfetaminy ujawnionej w mieszkaniu K. G. podczas przeszukania (k. 22-24). Trafnie ten apelujący zwraca uwagę, że Sąd Okręgowy kwestionuje wiarygodność zmienianych wyjaśnień tego oskarżonego z powodu ich dopasowywania do istniejącej sytuacji procesowej i wiedzy o dowodach (uzasadnienie str.13) i jednocześnie odrzuca wiarygodność początkowej relacji co do omawianej tu okoliczności (uzasadnienie str.9) uznając za prawdziwe późniejsze odmienne wyjaśnienia, choć w innym miejscu (uzasadnienie str.13) podważył.

K. Z. (1) początkowo (k. 49) przyznał, że tę substancję psychotropową nabył w Niderlandach, tak jak i ziele konopi innych niż włókniste, i przywiózł do kraju. Następnie (k. 416, 1237) wyjaśniał, że należy do K. G., któremu w powrotnej drodze obiecał, że gdyby zostali zatrzymani przez policjantów, to „wszystko weźmie na siebie”. Takie tłumaczenie zmiany wyjaśnień jest nieprzekonujące. Trzeba bowiem zauważyć, że w tej chronologicznie pierwszej relacji K. Z. (1) wcale „nie wziął wszystkiego na siebie”. Wyjaśnił przecież, że K. G. pomagał mu ukryć marihuanę w aucie (k. 49), że był z nim także gdy we wrześniu 2020 r. przywiózł z Niderlandów 25 g marihuany, również wtedy pomagał ukryć ten narkotyk i wiedział o przewożeniu amfetaminy (tamże). Taka relacja nie uwalniała K. G. od odpowiedzialności, lecz

go obciążała zaangażowaniem w wewnątrzspółnotowe nabycie marihuany i amfetaminy. Tłumaczenie, że chodziło o ekskulpowanie K. G. jest więc nieprzekonujące już niezależnie od tego, że w późniejszych wyjaśnieniach wprost obciążał tylko K. G. posiadaniem amfetaminy.

Lektura dowodów jakimi dysponował prokurator przekonuje, że to z początkowych wyjaśnień K. Z. (1) wynika, że odnaleziona w mieszkaniu K. G. amfetamina została przez nich przywieziona z Niderlandów. Dane telekomunikacyjne, zeznania M. Z. (k. 1242) o częstotliwości wyjazdów do Niderlandów, rezultat przeszukania mieszkania K. G. (k. 22-24) i wynik badania tej substancji (k. 206-213) tylko pośrednio potwierdzają te wyjaśnienia. Oskarżony nie miał powodu by nieprawdziwie przyznawać okoliczność istotnie pogarszającą jego (i współoskarżonego) położenie - że tą substancją psychotropową nabył w Niderlandach i sprowadził z K. G. do Polski. Zasadnie więc prokurator kwestionuje ocenę tego dowodu trafnie wskazując na wiarygodność pierwotnych szczerych i spontanicznych wyjaśnień K. Z. (1) o pochodzeniu amfetaminy odnalezionej u K. G., który (k. 439v) po konsultacji z obrońcą przyznał się do zarzutów w takim kształcie w jakim mu je ogłoszono tj. pomocnictwa do wewnątrzspółnotowego nabycia marihuany i amfetaminy (k. 437).

Nie wydaje się przy tym, że K. Z. (1) (k. 48, 49) wyraźnie bardziej szczegółowo opisał okoliczności nabycia 196,611g, a wcześniej 25 g ziela konopi innych niż włókniste, niż nabycia 186,6027g amfetaminy. Z początkowych wyjaśnień K. Z. (1) (k. 49) wynika, że amfetaminę przywiózł do kraju z K. G. autem wtedy gdy wiózł też 25 g marihuany.

Podzielając więc omówiony tu zarzut apelacji prokuratora należało zmienić zaskarżony wyrok wobec oskarżonych K. Z. (1) (punkt I.a) i K. G. (punkt VI) ustalając, że przedmiotem wewnątrzspółnotowego nabycia było też 186,6027g amfetaminy.

2. Rację ma też prokurator kwestionując na korzyść oskarżonych K. G. i K. Z. (1) wagę ziela konopi innych niż włókniste, które były przedmiotem wewnątrzspółnotowego nabycia. Jasne jest przecież, że podczas dwóch przejazdów z Niderlandów do Polski oskarżeni przywieźli pod koniec września 2020 r. 25 g tego środka (k. 49), a 8 października 2020 r. 196,611g (k. 3-5, 206-213) co daje łącznie 221,611g, a nie 246,611g jak przyjął Sąd I instancji.

Stąd wynika konieczność zmiany zaskarżonego wyroku w wymienionych wyżej punktach przyjmując właściwą wagę ziela konopi innych niż włókniste.

3. Zasadny jest zarzut obrazy prawa materialnego – art. 55 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez wyrażenie błędnego poglądu, że posiadanie 8 października 2020 r. w miejscu zamieszkania 19,1673g ziela konopi innych niż włókniste będących przedmiotem wewnątrzspółnotowego nabycia we wrześniu 2020 r. jest czynem współukaranym następczym w stosunku do czynu z art. 55 ust. 3 cyt. ustawy.

Jak przekonująco wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 7 maja 2013 r., III KK 25/13 (OSNKW 2013 r., z. 9, poz. 73) „przedmiotem ochrony przepisu art. 55 ust. 3 powołanej ustawy jest nie tylko zdrowie i życie społeczeństwa jako całości, ale przede wszystkim zabezpieczenie kraju przed nielegalnym wprowadzeniem na jego terytorium środków odurzających lub psychotropowych (M. Bojarski, W. Radecki, op. cit., s. 244-245). Tym samym przepis ten nie obejmuje następczego przechowania i posiadania narkotyków, gdyż miejscem popełnienia tego przestępstwa jest granica państwa. Posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych, które łączy się nie tylko z przestępstwem z art. 55, ale również z art. 56, art. 58 i art. 59 ustawy, stanowi czyn współukarany, a przez to nie podlega odrębnemu ukaraniu (pozorny zbieg przestępstw) jedynie wówczas, gdy zachowana jest więź czasowa i sytuacyjna z przestępstwem głównym, z którym również musi być związany zamiar, z jakim sprawca posiada narkotyki. W sytuacji więc, gdy sprawca dysponuje środkami odurzającymi lub substancjami psychotropowymi już po zakończeniu akcji przestępczej związanej z ich dostawą z innego państwa, a więc np. z zamiarem dalszej ich odprzedaży, udzielenia innej osobie lub też zużycia ich na własne potrzeby, to takie zachowanie stanowi odrębne przestępstwo, pozostające w zbiegu realnym z przestępstwem określonym w art. 55 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (por. wyroki Sądów Apelacyjnych: we W. z 23 lutego 2006 r., II AKA 19/06, LEX nr 176535; w S. z 22 lipca 2010 r., II AKA 118/10, LEX nr 842815; w L. z 1 kwietnia 2004 r., II AKA 25/04, Prok. i Pr. z 2004, nr 10, poz. 23).”

Rację ma więc prokurator wskazując, że w sytuacji gdy oskarżony K. Z. (1) posiadał ziele konopi innych niż włókniste po około tygodniu (k. 49) od zakończenia popełnienia przestępstwa wewnątrzspółnotowego nabycia tego środka narkotycznego, w innym miejscu - tam gdzie mieszka, z innym zamiarem - m.in. sprzedaży (k. 49) zerwana została więź czasowa i sytuacyjna między wewnątrzspółnotowym nabyciem narkotyku a jego posiadaniem uzasadniająca przyjęcie konstrukcji współukaranego czynu następczego.

Skoro posiadanie substancji narkotycznej jest osobnym czynem w relacji do jej wcześniejszego, zakończonego wewnątrzspółnotowego nabycia, to nie budzi wątpliwości, że nie zachodzi kumulatywny zbieg przepisów ustawy art. 55 ust. 3 i art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jak to ujęto w akcie oskarżenia.

Z opisanych powodów Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w punkcie I.b. i uzupełnił opis przypisanego tam czynu o posiadanie 19,1673g środka odurzającego - ziela konopi innych niż włókniste.

4. Trzeba także podzielić stanowisko prokuratora kwestionującego ocenę wyjaśnień K. Z. (1) i B. S. (1) w zakresie ilości (a co za tym idzie wielkości uzyskanej korzyści) ziela konopi innych niż włókniste sprzedanej temu drugiemu oskarżonemu, a w konsekwencji ustaleń co do tej okoliczności.

Nie wydaje się by K. Z. (1) był konsekwentny w twierdzeniach, że dokonał czterech transakcji sprzedaży marihuany B. S. (1), jak to uznaje Sąd Okręgowy (uzasadnienie str. 10). Najpierw wyjaśnia (k.49), że sprzedał mu 3-4 razy po 100 g marihuany po 20 zł za 1g. W innym miejscu (k. 842) podaje, inną cenę - 21 zł za 1g. W postępowaniu przygotowawczym (k. 416v) zaprzeczał też, by komukolwiek sprzedawał narkotyk. Na rozprawie natomiast wyjaśnia (k. 1237), że transakcji z B. S. (1) było trzy i zbył mu 300 g narkotyku za nie więcej niż 6000 zł.

Natomiast B. S. (1) konsekwentnie mówi (k. 1240-1241, 240-243, 249-250, 607-609, 649-650, 689-691, 1015-1016, 1072-1073), że dwudziestokrotnie nabywał marihuanę od K. Z. (1) w ilości od 50 do 200g po 21-22 zł za 1g. Oskarżony nie miał powodu nieprawdziwie dostarczać okoliczności obciążających siebie i wyjaśniać o większej liczbie transakcji niż miało to miejsce w rzeczywistości, także podczas konfrontacji z K. Z. (1), kiedy dowiedział się, że ten oskarżony mówi o znacznie mniejszej liczbie transakcji.

Negatywnie oceniając wiarygodność wyjaśnień B. S. (1) Sąd Okręgowy odwołuje się do opinii sądowo-psychiatrycznej i psychologicznej i stwierdzonych tam uzależnienia od środków odurzających oraz błędnej interpretacji rzeczywistości ze względu na zniekształcenia poznawcze wywołane przewlekłym upojeniem narkotycznym. Sąd I instancji nie uwierzył B. S. (1) tylko w zakresie liczby transakcji i co za tym idzie ilości nabytego narkotyku. Dał mu natomiast wiarę, co do faktu nabywania narkotyku od K. Z. (1), ceny, a także czasu w jakim transakcje te miały miejsce. Oskarżony nie ma problemów związanych z funkcjonowaniem społecznym: pracuje jako laborant, kieruje autem. Nie wydaje się więc by uzależnienie od kannabinoli i wynikające stąd zniekształcenia poznawcze nie pozwalały oskarżonemu ocenić ile razy kupił marihuanę od K. Z. (1). Trzeba też zwrócić uwagę, że B. S. (1) wyjaśniał, że zbywał uzyskaną marihuanę innym osobom, czemu Sąd Okręgowy dał wiarę w zakresie zarzucanego czynu udzielenia środka odurzającego J. H., który przeczył tej okoliczności. Uwierzył też temu oskarżonemu, że uprawiał konopie inne niż włókniste, zbierał i wytwarzał ziele tych konopi gdy jedynym dowodem dotyczącym tego czynu było ujawnienie w mieszkaniu B. S. (1) (protokół przeszukania k. 217-219) 2 słoików z suszem i woreczka z 8 nasionami. W tym więc zakresie Sąd I instancji nie dostrzegł by doszło do błędnej interpretacji rzeczywistości.

Sąd I instancji wskazuje też, że B. S. (1) nie potrafił przekonująco wytłumaczyć co stało się z resztą nabytego do K. Z. (1) narkotyku skoro wyjaśnił, że sprzedał tylko 100 g. Sąd za nielogiczne uznał tłumaczenie, że pozostała część ziela konopi innych niż włókniste oskarżony zużył na własne potrzeby. Jest poza sporem, że B. S. (1) to osoba uzależniona od kannabinoli. Sam wyjaśnia (k. 242), że codziennie konsumuje od 0,5 do 3 g narkotyku. Skoro więc nabywał od K. Z. (1) marihuanę przez jedenaście miesięcy (od listopada 2019 r, do września 2020 r. – k. 249v), to uwzględniając potrzeby uzależnionego mógł zużyć pozostałe 900g środka odurzającego (11miesiące po średnio 30 dni, codziennie po 3g marihuany daje 990g tego środka).

Z tych powodów ocena omawianego fragmentu wyjaśnień K. Z. (1) i B. S. (1) dokonana przez Sąd Okręgowy jest dowolna, co zasadnie podnosi prokurator.

Uznając zatem za wiarygodne w tej części wyjaśnienia B. S. (1) i rozstrzygając na korzyść oskarżonych wątpliwości, co do ilości narkotyku będącego przedmiotem jednorazowej transakcji i ceny należało ustalić, że K. Z. (1) zbył B. S. (1) 1000g (20x50g) ziela konopi innych niż włókniste za 21000 zł (1000x21zł) zmieniając w tym zakresie zaskarżony wyrok w punktach II i XI oraz w punkcie V co do wielkości przepadku równowartości osiągniętej korzyści majątkowej.

5. Podzielić należało zarzut rażącej, niewspółmiernej surowości kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego K. Z. (1) za zbrodnię wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środków narkotycznych.

Sąd Okręgowy słusznie dostrzegł i właściwie ocenił (uzasadnienie str. 19-20), wbrew apelacji prokuratora, takie elementy obciążające jak cechy planowania, brak okoliczności umniejszających winę, motywację (chęć zysku), wcześniejszą karalność za przestępstwo z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Uwzględnił także okoliczności łagodzące jak ustabilizowany tryb życia, pozytywną opinię z miejsca zamieszkania, to że przedmiotem czynu były także tzw. narkotyki miękkie – ziele konopi innych niż włókniste o stosunkowo mniejszym negatywnym wpływie na zdrowie i społeczne funkcjonowanie.

Należało natomiast zgodzić się z obrońcą K. Z. (1), że Sąd I instancji nie docenił okoliczności związanych z treścią składanych przez oskarżonego wyjaśnień. Choć dalekie od konsekwencji, to faktycznie pozwoliły na ustalenie rzeczywistego pochodzenia ziela konopi innych niż włókniste ujawnionych 8 października 2020 r. w aucie, którym się poruszał z ówczesną partnerką i K. G. (k. 3-5), a przede wszystkim na ustalenie, że odnaleziona w mieszkaniu K. G. amfetamina także została uzyskana w drodze wewnątrzspółnotowego nabycia, co bez tych wyjaśnień nie mogłoby nastąpić. Nie budzi wątpliwości Sądu Apelacyjnego, że to wyjaśnienia K. Z. (1) pozwoliły na przypisanie jemu oraz K. G. przestępstwa z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 § 1 k.k.

Z tych powodów Sąd Apelacyjny uznał za zasadne obniżenie kary pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k. do dolnego progu wyznaczonego treścią art. 57b k.k.

W konsekwencji utraciła moc kara łączna pozbawienia wolności orzeczonej wobec tego oskarżonego w punkcie III zaskarżonego wyroku (art. 575 § 2 k.p.k.).

Mimo ustalenia większej ilości ziela konopi innych niż włókniste, które były przedmiotem czynu Sąd Apelacyjny nie podzielił zarzutu rażącej niewspółmiernej łagodności kary pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k. zawartego w apelacji prokuratora dostrzegając okoliczności na które trafnie zwraca uwagę Sąd I instancji: wyrażoną skruczę, dobrą opinię z miejsca zamieszkania, stabilizujący wpływ sytuacji rodzinnej, rodzaj środka narkotycznego będącego przedmiotem czynu (miękki narkotyk), a także stan zdrowia oskarżonego zwiększający dolegliwość odbywanej kary.

6. Zasadna jest apelacja obrońcy oskarżonego K. G. gdy kwestionuje karę pozbawienia wolności orzeczoną za przestępstwo z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k.

Nadzwyczajne złagodzenie kary o jakim mowa w art. 60 § 2 k.k. dotyczy sytuacji, gdy zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek wskazujący, że nawet najniższa kara przewidziana za przestępstwo byłaby niewspółmiernie surowa. Wyliczenie okoliczności mogących prowadzić do wniosku o potrzebie zastosowania tej instytucji zawarte we wskazanym przepisie jest przykładowe. Przedmiotem oceny w interesującym zakresie będzie całokształt ujawnionych okoliczności obciążających i łagodzących charakteryzujących sprawcę i jego czyn istotnych dla wymiaru kary (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z 30.12.1977 r., V KR 190/77, OSNKW 1978 r. z. 4-5 poz. 44, postanowienie Sądu Najwyższego z 24.11.2005 r., III KO 52/04, LEX nr 164384). Rezultat tego bilansu musi wskazywać jednoznacznie na przewagę okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego, co w relacji do dolnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianego za dane przestępstwo, ma prowadzić do wniosku, że nawet najniższa kara przewidziana za to przestępstwo, byłaby niewspółmiernie surowa. Niesprawiedliwość kary odpowiadającej dolnemu progowi

ustawowego zagrożenia nie musi wynikać z liczbowej przewagi okoliczności korzystnych. Także jedna lub kilka okoliczności może być na tyle ważkich, przy zachowaniu w polu widzenia wszystkich oddziałujących na wymiar kary, że mogą wskazywać na potrzebę sięgnięcia po omawianą instytucję (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 24.11.2005 r. III KO 52/04 LEX nr 164384, wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 18.04.2002 r., II A Ka 89/02, KZS 2003, z. 3, poz. 67).

Zasadnie obrońca oskarżonego zwraca uwagę na drugorzędną rolę K. G. w wewnątrzspółnotowym nabyciu ziela konopi innych niż włókniste i amfetaminy. Oskarżony był gotowy by zastąpić K. Z. (1), gdyby ten z powodu zmęczenia, czy dolegliwości zdrowotnych nie mógł prowadzić auta, co faktycznie nie nastąpiło, oraz wskazał miejsce ukrycia marihuany w samochodzie i pomagał ją tam umieścić (k. 48, 49, 416v, 420v, 439, 1238). Nie uczestniczył natomiast w zakupie narkotyków, nie należały do niego lecz do K. Z. (1), a jego udział w przewiezieniu marihuany i amfetaminy z Niderlandów do Polski, tak jak późniejsze przechowywanie narkotyku wynikał nie z pobudek finansowych, lecz z chęci pomocy K. Z. (1) wobec którego czuł się zobowiązany. Taka rola w przestępstwie wewnątrzspółnotowego nabycia zbliża się do niesprawczej formy przestępnego współdziałania - pomocnictwa (co dostrzegł w śledztwie prokurator), której karygodność ustawodawca ocenia łagodniej na co wskazuje treść art. 19 § 2 k.k. Uzasadnia to istotnie łagodniejsze potraktowanie K. G.. Znaczenie mają także kolejne okoliczności: stabilny tryb życia, pozytywna opinia środowiskowa, podjęcie leczenia – terapii odwykowej w związku ze zdiagnozowanym uzależnieniem mieszanym (k. 1271) i zatrudnienia (k. 1272). Zasadnie więc prokurator zwraca uwagę na niewystarczające zróżnicowanie kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec oskarżonych za przestępstwo wewnątrzspółnotowego nabycia środków narkotycznych przez co nie uwzględniają one różnego, realnego zaangażowania w akcję przestępczą.

Opisane okoliczności przekonały Sąd Apelacyjny o występowaniu sytuacji niecodziennej, wyjątkowej, pozwalającej uznać że nawet kara równa dolnemu progowi ustawowego zagrożenia byłaby niesprawiedliwie surowa. Bilans okoliczności oddziałujących na wymiar kary zarówno korzystnych jak i niekorzystnych dla oskarżonego wskazuje na taką jakościową przewagę tych pierwszych, która czyni karę 3 lat i miesiąca pozbawienia wolności odpowiadającą dolnej granicy możliwej do orzeczenia kary pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k. niewspółmiernie surową. Stąd podzielając zarzut apelacji obrońcy oskarżonego i stosując nadzwyczajne złagodzenie kary Sąd Apelacyjny obniżył ją do roku i dwóch miesięcy pozbawienia wolności. kara odpowiada realnie ocenianemu stopniowi winy oraz społecznej szkodliwości i spełni wymogi w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej (w jej pozytywnym rozumieniu).

Sąd Apelacyjny nie dostrzegł natomiast okoliczności wskazujących na konieczność ingerencji w karę pozbawienia wolności orzeczoną za przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Orzeczenie jej w rozmiarze odpowiadającym dolnemu progowi ustawowego zagrożenia nie traci z pola widzenia, że przedmiotem czynu była amfetamina, a więc substancja narkotyczna niosąca ze sobą większe zagrożenie dla zdrowia. Okoliczność, że była to ilość znaczna została uwzględniona w podstawie prawnej skazania. Co prawda okoliczność ta podlega stopniowaniu, lecz apelujący prokurator nie podnosi kwestii na ile waga posiadanej amfetaminy przekraczała dolny próg znacności.

Sprawca czynu bezprawnego, karalnego i karygodnego może ponosić zań odpowiedzialność karną wtedy, gdy można mu przypisać winę w czasie czynu. Jednym z jej elementów jest zdolność do rozpoznania podejmowanego zachowania. Rozpoznanie znaczenia czynu (pełne lub ograniczone) jest jednym z warunków odpowiedzialności karnej a nie okolicznością wpływającą na możliwość surowszego potraktowania. Oskarżony jako osoba dorosła, doświadczona, nie obciążona deficytem intelektualnym wiedział, że zachowanie polegające na posiadaniu substancji narkotycznej jest zabronione pod groźbą kary. Nie wynika stąd konieczność surowszego potraktowania, lecz spełnienie jednej z przesłanek warunkujących winę.

Trzeba natomiast zwrócić uwagę, że współposiadana przez K. G. amfetamina była wcześniej przedmiotem wewnątrzspółnotowego nabycia i za udział w tym czynie oskarżony został osobno ukarany, a nadto ten środek narkotyczny oskarżony przechowywał dla K. Z. (1) (o innych powodach posiadania amfetaminy jest mowa w punkcie 9 niniejszego uzasadnienia).

7. Rację ma obrońca oskarżonego B. S. (1) kwestionując wymiar kary pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 62 ust. 1-3 tej ustawy w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Sąd Okręgowy słusznie zastosował wobec oskarżonego nadzwyczajne złagodzenie kary uznając, że nawet kara równa dolnemu progowi ustawowego zagrożenia byłaby niesprawiedliwa. Trzeba przypomnieć, że oskarżony uprawiał trzy krzaki konopi innych niż włókniste, a potem zbierał fragmenty roślin, suszył je i rozdrabniał. Rację ma prokurator, że z istoty rzeczy były to zachowania planowe zmierzające do uzyskania narkotyku w postaci spożywczej. Rzecz jednak dotyczyła tylko trzech krzewów i daleko tym działaniom do podnoszonego przez prokuratora wyrafinowania. Sąd Okręgowy zasadnie wskazuje na przeznaczenie wytworzonego przez oskarżonego ziela konopi innych niż włókniste na własne potrzeby uzależnionego oskarżonego przez co i zagrożenie dla dobra chronionego w tym przepisie (zdrowia publicznego) było mniejsze.

Ważne jest i to, że gdyby nie opisanie przez oskarżonego, że ujawnione w jego mieszkaniu ziele konopi innych niż włókniste pochodzi z wcześniejszej uprawy i zbioru, to nie byłoby dowodowych podstaw do przypisania B. S. (1) zbrodni z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 62 ust. 1-3 tej ustawy w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. Z pewnością nie stwarzało takiej możliwości ujawnienie fragmentów wysuszonych i rozdrobnionych konopi innych niż włókniste i nasion tej rośliny.

Jeśli nadto oskarżony jest osobą niekaraną, prowadzi ustabilizowany tryb życia, pracuje i kontynuuje terapię w związku ze swoim uzależnieniem, to za słuszne uznał Sąd Apelacyjny obniżenie do roku i miesiąca orzeczonej za omawiany czyn kary pozbawienia wolności.

W konsekwencji utraciła moc kara łączna pozbawienia wolności orzeczona wobec tego oskarżonego w punkcie XIII zaskarżonego wyroku (art. 575 § 2 k.p.k.).

Sąd Apelacyjny nie znalazł natomiast podstaw do uznania, że ustalona przez Sąd I instancji liczba stawek dziennych grzywny była rażąco, niewspółmiernie surowa. Natomiast przyjęta wartość stawki dziennej odpowiada możliwościom zarobkowym oskarżonego, który jest dorosłą zdrową (poza uzależnieniem od kannabinoli) osobą, pracuje i nie ma nikogo na utrzymaniu. Obrońca nie podaje dlaczego to ustalenie jest wadliwe.

Kary pozbawienia wolności orzeczone za występki z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 59 ust. 1 tej ustawy równe dolnemu progowi ustawowego zagrożenia nie poddają się ingerencji w związku z apelacjami prokuratora i obrońcy B. S. (1).

Prokurator nie podnosi co do tych rozstrzygnięć zarzutu obrazy art. 57b k.k., co wyłączało (art. 434 § 1 k.p.k.) możliwość uwzględnienia tego uchybienia na niekorzyść oskarżonego.

Co do zarzutu rażącej łagodności kary orzeczonej za przestępstwo posiadania znacznej ilości środka odurzającego trzeba wskazać, że to wyjaśnienia B. S. (1) pozwoliły ustalić realny zakres współpracy z oskarżonym K. Z. (1) przy udzielaniu ziela konopi innych niż włókniste. Nie karany do tej pory B. S. (1) prowadzi ustabilizowany tryb życia, pracuje, podjął i kontynuuje terapię uzależnień w takich okolicznościach nie ma powodu by surowiej go potraktować przy wymiarze kary co postuluje apelacja prokuratora.

Odnosząc się do apelacji obrońcy należy wskazać, że właśnie treść wyjaśnień oskarżonego przekonuje o zbędności surowszego potraktowania B. S. (1) niż wynikałoby to z ilości i celu (m.in. sprzedaży innym) posiadania ziela konopi innych niż włókniste.

Te same argumenty należy odnieść do zarzutu rażącej surowości kary orzeczonej za udzielanie środka odurzającego J. H..

Nawiązka o jakiej mowa w art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii ma charakter represyjno-kompensacyjny. Potrzebę orzeczenia i wielkość wyznaczają dyrektywy sądowego wymiaru kary (art. 53 k.k.) oraz

wzgląd na funkcję kompensacyjną w ujęciu generalnym rozumianym jako rekompensowanie społecznych skutków przestępstwa popełnionego przez sprawcę, w tym wypadku kosztów leczenia osób uzależnionych i przeciwdziałania zjawisku narkomanii. Oskarżony, jak przyznaje, udzielał innym osobom środków odurzających przyczyniając się w ten sposób do wzrostu zjawiska narkomanii i jego społecznych i ekonomicznych następstw. Słuszne jest więc by partycypował w kosztach zapobiegania i terapii osób uzależnionych od substancji narkotycznych. Określona przez Sąd Okręgowy wielkość nawiązki uwzględnia ustalone przez Sąd Okręgowy okoliczności obciążające i łagodzące a także wskazane wyżej możliwości zarobkowe oraz sytuację osobistą oskarżonego i w połączeniu z karą pozbawienia wolności będzie realną, dolegliwością odpowiednią do stopnia społecznej szkodliwości czynu, a podmiotom zajmującym się zapobieganiem i zwalczaniem narkomanii udzieli koniecznego wsparcia finansowego do realizowania tych celów.

8. Orzeczone wobec oskarżonych kary za przypisane przestępstwa, z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Sąd Apelacyjny, odpowiadają realnie ocenianemu stopniowi winy oraz społecznej szkodliwości i spełniają wymogi w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej (w jej pozytywnym rozumieniu).

Orzekając wobec oskarżonych kary łączne pozbawienia wolności (art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k.) Sąd Apelacyjny zastosował zasadę asperacji uwzględniając bliski związek podmiotowy i przedmiotowy między realnie zbiegającymi się przestępstwami popełnionymi w podobnym czasie, godzącymi tożsame dobra chronione, powiązanymi sytuacją motywacyjną jak w wypadku posiadania i udzielania środka narkotycznego (B. S. (1)), lub wewnątrzspółnotowego nabycia i posiadania ziela konopi innych niż włókniste oraz amfetaminy (K. Z. (1) i K. G.).

Ukształtowane w sposób przedstawiony w wyroku Sądu Apelacyjnego kary łączne będą stanowiły sprawiedliwe podsumowanie przestępczej działalności oskarżonych. Która podlegała ocenie.

Art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym od 24 czerwca 2020 r. wyklucza orzeczenie wobec oskarżonych kar łącznych pozbawienia wolności na zasadzie absorpcji, co postulują apelacje oskarżonych K. Z. (1) i B. S. (1).

9. Na podstawie art. 71 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd Apelacyjny orzekł wobec oskarżonego K. G. umieszczenie w podmiocie leczniczym przed wykonaniem kary łącznej pozbawienia wolności.

Oskarżony ten jest uzależniony od alkoholu i amfetaminy, wymaga leczenia odwykowego (opinia sądowo-psychiatryczna k. 996-999, kwestionariusz specjalisty terapii uzależnień k. 808-818, zaświadczenie Centrum (...) w S. k. 1271), któremu chce się poddać (por. cyt. kwestionariusz). Wobec powyższego Sąd Apelacyjny uznał za zbędne zastosowanie trybu z art. 354a § 1 k.p.k. (art. 354a § 2 k.p.k.).

„Przepis art. 71 ust. 1 u.p.n., określając przesłanki zastosowania środka karnego, nie wymaga istnienia "bezpośredniego" związku, a jedynie wskazuje na konieczność powiązania działania uzależnionego od narkotyków sprawcy przestępstwa z używaniem narkotyków, to wprawdzie w tej kategorii mieści się bezpośredni związek popełnionego przestępstwa i uzależnienia (np. działanie pod wpływem narkotyków lub w stanie tzw. głodu narkotycznego), lecz jej nie zamyka. O związku takim można mówić również wtedy, kiedy na zachowanie sprawcy naruszającego normy prawa karnego wywiera wpływ uzależnienie od środków odurzających, chociażby tempore criminis nie znajdował się pod działaniem zażytego środka lub w stanie abstynencji. Tego rodzaju interpretacja związku pomiędzy popełnionym przestępstwem a używaniem środka odurzającego przyjęta została już na gruncie art. 102 § 1 k.k. z 1969 r. (umieszczenie sprawcy przed odbyciem kary w zakładzie leczenia odwykowego). Związek popełnionego przestępstwa z nałogowym używaniem alkoholu lub innego środka odurzającego w rozumieniu powołanego przepisu zachodził zarówno wtedy, gdy przestępstwo zostało popełnione pod wpływem alkoholu lub innego środka odurzającego przez sprawcę dotkniętego wspomnianym nałogiem, jak i wtedy, gdy nałóg sprawcy przestępstwa był przyczyną jego popełnienia (wyrok Sądu Najwyższego z 7 maja 2012 r., III KK 384/11, OSNKW 2012 r., z. 10, poz. 101, podobnie wyroki Sądu Najwyższego z 28 września 1978 r., II KR 198/78, OSNKW 1979, z. 1-2, poz. 11, z 13 stycznia 2005 r., II KK 492/04, R-OSNKW 2005, poz. 102).

K. G. posiadał znaczną ilość amfetaminy, a więc substancję psychotropową od której był wtedy i jest teraz uzależniony. Oskarżony co prawda przechowywał tę substancję K. Z. (1), ale nie może ująć uwagi, że na ujawnionym podczas

przeszukania mieszkania K. G. (k. 22-24) plastikowym pojemniku z łyżeczką gdzie znajdowała się amfetamina (opinia fizykochemiczna k. 206-213) znajdował się materiał biologiczny trzech osób co do którego hipoteza że jest to materiał pochodzący od K. G. i K. Z. (1) ma bardzo mocne wsparcie (opinia biologiczna k. 569-583). Na tym pudełku znajdował się też ślad pozostawiony przez palec K. G. (opinia daktyloskopijna k. 587-594). Zdaniem Sądu Apelacyjnego okoliczności te łącznie wskazują, że zażywający amfetaminę i uzależniony od niej oskarżony nie tylko przechowywał tę substancję psychotropową, ale i miał z nią bezpośredni kontakt. Przechowywanie substancji psychotropowej na prośbę K. Z. (1) dawało K. G. bezpłatną i łatwą sposobność sięgania po narkotyk od którego był uzależniony. Nie budzi więc wątpliwości związek pomiędzy posiadaniem narkotyku przez K. G. a faktem uzależnienia od niego.

10. Z tych wszystkich powodów przy braku okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu określonych w art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k., art. 455 k.p.k. orzeczono jak w wyroku.

Regułą jest ponoszenie przez osobę oskarżoną kosztów sądowych w zakresie w jakim została skazana. Sąd Apelacyjny nie znalazł powodów by odstąpić od opisanej zasady. Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. i art. 633 k.p.k. w związku z rozstrzygnięciem co do wniesionych apelacji oskarżeni zostali obciążeni wydatkami postępowania odwoławczego w częściach równych.

Na należne od oskarżonych koszty sądowe składa się: ryczałt za doręczenia (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym – Dz. U. z 2013 r. , poz. 663,) po 6,3zł (20zł x 1/3) oraz opłaty – art. 2 ust. 1 pkt 5 (K. Z.) pkt 4 (K. G. i B. S.), art. 3 ust. 1, art. 6, art. 10 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1073 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223), co daje łącznie od oskarżonych:

- K. Z. (1) 2406,3 zł

- K. G. 906,3 zł

- B. S. (1) 1206,3 zł,

co obejmuje przypadające od oskarżonych opłaty za obie instancje.

SSA Andrzej Kot	SSA Cezariusz Baćkowski	SSA Piotr Kaczmarek
------------------------	--------------------------------	----------------------------